

Andrei, fratele lui Petru

**Umblând de-a lungul Mării Galileii, a văzut doi frați:
pe Simon, cel numit Petru, și pe Andrei, fratele lui,
aruncând plasa în mare, căci erau pescari, și le-a spus:
„Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni!”
Iar ei, părăsind îndată năvoadele, l-au urmat.
Mt 4,18-20**

Evanghelia ne relatează cum Isus a chemat doi frați ca să devină ucenicii săi. Este vorba despre Simon, pe care Mântuitorul l-a numit Chefa sau Petru, și Andrei: „Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni!” (Mt 4,19). Sfântul Ioan, în Evanghelia sa, îl prezintă pe Andrei ca *primul chemat*, așa cum este cunoscut el în tradiția bizantină. Andrei îl va duce la Isus pe fratele său Simon.

Apostolul Andrei – sfântul patron al Bisericii din Constantinopol – este sărbătorit la 30 noiembrie atât de Biserica orientală cât și de cea occidentală. Conform tradiției, Apostolul Andrei a purtat creștinismul în Scitia Minor, actuala Dobroge. Eusebiu din Cesareea, în renumita sa *Istorie a Bisericii* (cca. 340) vorbește despre o prezență a Sfântului Andrei în aceste regiuni. Acest lucru a fost amintit și de Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea, în timpul vizitei sale istorice în țara noastră, din 7-9 mai 1999: „Cum e cunoscut, potrivit tradiției, credința creștină a fost purtată în aceste ținuturi de fratele lui Petru, Apostolul Andrei, care a pecetluit neobosita sa operă misionară prin martiriul său”.

Cei doi frați, Simon (Petru) și Andrei erau pescari, iar Isus i-a chemat ca să devină „pescari de oameni”, după cum relatează Evanghelia. Apoi Domnul Învățat, înainte de a se înălța la cer, i-a trimis, împreună cu ceilalți apostoli, să predice Evanghelia în toată lumea. „Așadar, mergând, faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit” (Mt 28,19-20). Simon Petru și Andrei au fost chemați împreună să fie apostoli. Aceeași misiune primită de la Cristos a luat însă forme diferite pentru fiecare dintre ei.

Simon, în ciuda fragilității sale omenești, a fost numit de Isus *Petru* („piatră”), *stâncă* pe care va fi zidită Biserica. Lui îi vor fi încredințate „cheile” Împărăției cerurilor (cf. Mt 16,18). Drumul său de apostol îl va conduce de la Ierusalim

Sfinții Apostoli Petru și Andrei - icoană pe lemn,
Centrul „Petru și Andrei”, București

la Antiohia și de aici la Roma, așa încât în acest oraș Petru să-și exercite responsabilitatea sa universală.

Evanghelistul Luca – explică Ioan Paul al II-lea în scrisoarea enciclică *Ut unum sint* – „evidențiază că Cristos îl îndeamnă pe Petru să-i întărească pe frații săi, dar că îi arată și slăbiciunea lui omenească și nevoia lui de convertire (cf. Lc 22,31-32). E tocmai ca și cum, pe fondul slăbiciunii omenești a lui Petru, ar deveni pe deplin evident că slujirea sa specifică în Biserica este în întregime efectul harului; e ca și cum Învățătorul s-ar ocupa în mod special de convertirea lui pentru a-l pregăti să preia sarcina pe care era pe punctul de a i-o încredința în Biserica sa” (nr. 91).

Slujirea universală a lui Petru și a succesorilor săi a dat naștere, de-a lungul istoriei, la păreri diferite, care sperăm și ne rugăm să fie depășite, atât prin dialog teologic, cât și prin gesturi concrete, așa cum a fost recenta întâlnire dintre Papa Francisc și Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I, pe care Suveranul Pontif – succesorul lui Petru – l-a numit în mai multe rânduri „fratele Andrei”. De altfel, în apropiata sărbătoare a Sfântului Apostol Andrei – patronul Bisericii Orientale –, din 30 noiembrie, Papa Francisc și Patriarhul Bartolomeu se vor întâlni din nou, la Constantinopol (Istanbul).

Spre deosebire de Simon Petru, Apostolul Andrei a primit de la Isus misiunea ca, împreună cu Filip, să propovăduiască Evanghelia în lumea greacă (cf. In 12,20ss). Tradiția spune că Andrei a fost misionar nu numai în Asia Mică și în teritoriul de la sud de Marea Neagră, dar și în Grecia, unde de altfel a suferit martiriul la Patras (Ahaia), prin răstignire pe o cruce în formă de X, cunoscută și astăzi drept *crucea Sfântului Andrei*.

Mesajul Evangheliei predicate de Andrei, asemenea „bobului de grâu” (cf. In 12,24) a căzut pe pământ și a adus rod bogat. Trebuie să fim recunoscători moștenirii primite ▶▶

► prin întâlnirea mesajului creștin cu cultura elenistică. Sfinții Părinți greci au lăsat un adevărat tezaur, din care Biserica scoate „lucruri vechi și noi” (cf. *Mt* 13,52).

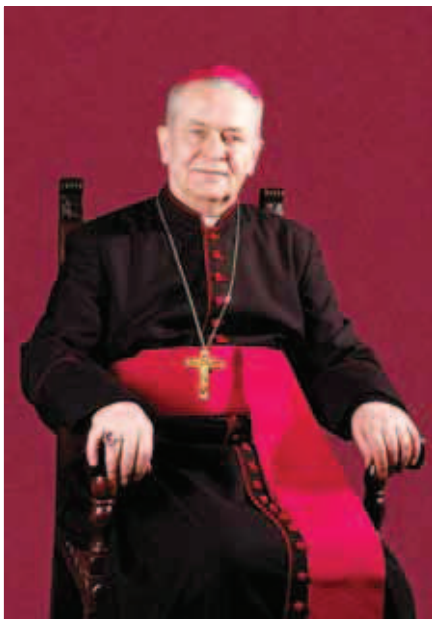
Învățătura bobului de grâu care moare și aduce rod se regăsește în viața de apostol și martir a Sfântului Andrei. Din exemplul acestui Apostol învățăm că drumul fiecărui creștin, ca de altfel al întregii Biserici, ne conduce la o viață nouă, imitându-l pe Cristos, mort și înviat.

În decursul timpului, Biserica Romei, ca și cea a Orientului, au experimentat adesea „lecția” bobului de grâu. Împreună cinstim mulți martiri comuni al căror sânge, după celebrele cuvinte ale lui Tertulian, a devenit „sămânță” pentru creștini. „Biserica – spune documentul conciliar *Lumen gentium* – «își continuă peregrinarea între

prigoana lumii și mângâierile lui Dumnezeu», vestind crucea și moartea Domnului până când va veni (cf. *1Cor* 11,26)” (LG nr. 8).

Să-i invocăm așadar pe cei doi frați Apostoli, Petru și Andrei, pentru ca, așa cum spunea Papa Francisc în timpul vizitei sale din acest an în Țara Sfântă, ajutați de mijlocirea lor „să punem deoparte ezitățile pe care le-am moștenit din trecut și să ne deschidem toți inima la acțiunea Duhului Sfânt, Duhul Iubirii (cf. *Rom* 5,5), pentru a înainta împreună grăbiți spre ziua binecuvântată a deplinei noastre comuniuni regăsite”. ■

Cornel DAMIAN
Episcop Auxiliar de București

Pe 6 noiembrie, Păstorul Arhiecezei noastre, Arhiepiscopul Mitropolit de București dr. Ioan Robu împlinește 70 de ani de viață.

La ceas aniversar, îl asigurăm de recunoștința, dragostea și rugăciunea noastră. Totodată, îi mulțumim pentru grija pe care o arată față de turma ce i-a fost încredințată.

La mulți ani, Înaltpreasfințite!
Ani mulți rodnici de păstorie și de viață!

ÎPS Ioan Robu s-a născut la 6 noiembrie 1944 la Târgu Secuiesc, unde părinții săi au venit pentru foarte scurt timp datorită serviciului tatălui, familia fiind originară din satul Traian, jud. Neamț.

A absolvit Institutul Teologic Romano-Catolic de grad universitar din Iași și a fost hirotonit preot la 15 august 1968.

A fost vicar la parohia din Craiova și la Catedrala „Sf. Iosif” din București, după care a urmat studii de specializare la Roma, în Italia, în perioada 1973-1977, la Universitatea din Lateran, Academia Alfonsiană, obținând titlul de Doctor în teologie.

După întoarcerea în țară, pentru scurt timp a fost paroh la Buzău în vara anului 1977. În perioada

1977-1983 a fost profesor și apoi Rector la Institutul Teologic din Iași.

La 1 decembrie 1983 a fost ales la conducerea Arhiepiscopiei, mai întâi ca Administrator Diecezan, apoi ca Episcop-Administrator Apostolic (25 octombrie 1984).

A fost consacrat Episcop titular de *Celle Proconsulari* la 8 decembrie 1984, la Roma, de către Cardinalul Casaroli, Secretar de Stat al Vaticanului.

La 29 aprilie 1990, în prezența Arhiepiscopului Angelo Sodano, delegat al Sfântului Părinte Papa Ioan Paul al II-lea, ÎPS Ioan Robu a fost numit și instalat Arhiepiscop Mitropolit de București. ■